

הת (חיפה) 8019-03-24 - משטרת ישראל/ימ"ר חוף נ' איימן בן דאהוד

ה"ת (חיפה) 8019-03-24 - משטרת ישראל/ימ"ר חוף נ' איימן בן דאהודשלום חיפה

ה"ת (חיפה) 8019-03-24

משטרת ישראל/ימ"ר חוף

נגד

איימן בן דאהוד

בית משפט השלום בחיפה

[30.03.2025]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

לפני בקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים - כסף מזומן בסך 2,984,700 ₪, 20,960 יורו, 4,942 דולר ארה"ב ושני התקנים פנימיים למחשב ("הארד דיסקים") (להלן: "התפוסים") - למשך 180 ימים נוספים.

1. כנגד המשיב מתנהלת חקירה ממושכת בחשד לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון").

המשיב רשום כעוסק מורשה משנת 2000 ומחזיק ברישיון למתן שירותים פיננסיים (להלן: "נש"פ"). על פי החשד, במהלך שנות פעילותו המשיב נמנע מלמסור דיווחים לרשות לאיסור הלבנת הון כנדרש על פי החוק והתקנות הרלוונטיות. בנוסף, המשיב העניק הלוואות ללא עריכת חוזים מסודרים וללא עמידה בתנאים הקבועים בחוק אשראי הוגן, התשנ"ג-1993.

2. התפוסים נתפסו ביום 11/9/23 במהלך חיפוש בביתו של המשיב, שנערך על פי צו חיפוש. ביום 19/2/24 התיק הועבר לפרקליטות. ביום 18/11/24 התקיים למשיב שימוע בעקבותיו הורתה הפרקליטות על ביצוע השלמות חקירה שביצוען טרם הסתיים. מכאן הבקשה.

3. למען הסדר יצוין כי בהחלטה מיום 5/3/24 הורה חברי כב' השופט אחסאן חלבי על הארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 30 ימים ובהמשך הוארכה התקופה, מעת לעת, עד להגשת הבקשה הנוכחית.

4. לטענת המבקשת קיימות ראיות טובות לביסוס החשדות נגד המשיב. החקירה הסתיימה והתיק הועבר לפרקליטות. בעקבות השימוע שנערך למשיב התבקשה השלמת חקירה הכוללת בדיקה מורכבת שדורשת ניתוח נתונים רבים. בדיקה זו טרם הושלמה. הודגש, כי ממצאי החקירה מעלים שהיקף העבירות עולה משמעותית על שווי התפוסים. עוד נטען כי המבקשת מצויה בעומסים כבדים המוטלים עליה מאז פרוץ המלחמה ויש לתת לכך את הדעת.

5. מנגד, טען המשיב כי התיק מצוי בחקירה מזה כשנה וחצי, לאורך כל תקופה זו הכסף תפוס בידי המבקשת ואין התקדמות של ממש בהליך. לשיטתו, הארכת משך החזקת התפוסים תפגע בזכות הקניין שלו באופן בלתי מידתי ולתקופה בלתי מבוטלת נוספת. המשיב הציע במהלך הדיון כי המבקשת תשחרר מחצית מהכספים התפוסים, ובתמורה תקבל ארכה של חודש עד חודשיים להחזקת התפוסים הנותרים. לטענתו, הוא אינו החשוד העיקרי בתיק, והפגיעה בזכות הקניין שלו אינה מתאזנת כראוי עם האינטרס הציבורי. בהתאם לכך, המשיב עתר להורות על שחרור מלא התפוסים או לחילופין שחרור חלקם.

דיון והכרעה

6. לפי סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 הסמכות לתפוס חפצים קמה לשוטרי אם "יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה". מכאן שאחת מהתכליות של התפיסה הינה לצורך חילוט עתידי - אם בחפץ נעברה עבירה, או שהחפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה או שימש אמצעי לביצועה.

המבקשת טוענת כי המשך החזקת התפוסים נחוץ לצורך הבטחת חילוט עתידי. בין היתר, המשיב חשוד בביצוע עבירה לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון. ביחס לעבירה זו סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון מקנה לבית המשפט סמכות להורות על חילוט רכוש בשווי הרכוש שנעברה בו עבירה לפי החוק. סעיף 26(א) לחוק מחיל על הרכוש שביחס אליו ניתן לתת צו לפי חוק איסור הלבנת הון את הוראות פסד"פ הרלבנטיות.

7. בבש"פ 1093/20 משה בדש ואח' נ' מדינת ישראל עמד בית המשפט העליון על אופן בחינתן של בקשות להארכת תוקף החזקת תפוסים לצורך חילוט עתידי:

"בבקשה לחילוט זמני של רכוש בגין חשד לעבירת הלבנת הון על בית המשפט לבחון בשלב ראשון את דבר קיומן של ראיות לכאורה מספיקות, ובשלב שני אם הן מקימות סיכוי סביר לכך שהחשוד יורשע בעבירות המיוחסות לו ולכך שיהיה ניתן לחלט את רכושו ("פוטנציאל חילוט") (ע"פ 5140/13 מדינת ישראל נ' אוסקר, פסקה 9 (29.8.2013)). החילוט בסוף ההליך ייקבע לפי "שווי העבירות", ובהתאם לכך יש לחשב את הערך המרבי של הרכוש הנתון לחילוט זמני. בשלב שלישי יש לבחון אם החילוט המבוקש מידתי, למשל על דרך של בחינת חלופות לו (ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (11.8.2019)).

כאמור, בשלב של קביעת "פוטנציאל החילוט" מתבררת סוגיית הסיכוי הסביר להרשעה ולחילוט בתום ההליך הפלילי. כחלק מכך מעיין בית המשפט בראיות ומעריך את יכולתן (כפי שהיא נחזית לכאורה בשלב זה) להביא להרשעה ואת "שווי העבירות" המתגלות מהן (ראו למשל ע"פ 6352/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים, פסקאות 30-36 (8.4.2018) (להלן: עניין חסדי דוד)). בחינה זו נערכת בהיבט תוכן הראיות בלבד, ולשיקולים בדבר קצב איסוף הראיות אין ככלל השפעה עליה.

אזכיר כי, כפי שכבר נפסק, קביעת "שווי העבירות" אינה סוף פסוק, ועל בית המשפט לבחון שיקולים נוספים בהחליטו איזה רכוש לחלט. בין היתר, ניתן לשקול גם את דיות הראיות - אולם לא לשם חישוב "שווי העבירות", אלא כדי להכריע מה ראוי לחלט מתוך הרכוש שמגיע כדי שווי זה:

"במסגרת ההחלטה בדבר מתן צו זמני יש משמעות לעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת נגד הנאשם, במובן זה שתתקיים 'מקבילית כוחות' בין עוצמת הראיות לבין היקף הרכוש שייתפס. ככל שהתשתית הראייתית נגד הנאשם דלה יותר, וככל שהמקרה מעלה שאלות פרשניות המפחיתות מן הסיכוי שהנאשם יורשע בסופו של הליך, כך תפחת הנכונות להורות על תפיסתו של מלוא פוטנציאל החילוט - ולהיפך" (עניין חסדי דוד, בפסקה 37). כך, יש לשקול גם את מידתיות החילוט, כפי שנקבע בע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל (11.8.2019), אשר בתי המשפט קמא והמבקש אזכרו."

עוד נקבע ביחס להשפעת עוצמת החשד הסביר על בחינת הבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים בעניין חסדי דוד (פסקה 37):

"...במסגרת ההחלטה בדבר מתן צו זמני יש משמעות לעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת נגד הנאשם, במובן זה שתתקיים 'מקבילית כוחות' בין עוצמת הראיות לבין היקף הרכוש שייתפס. ככל שהתשתית הראייתית נגד הנאשם דלה יותר, וככל שהמקרה מעלה שאלות פרשניות המפחיתות מן הסיכוי שהנאשם יורשע בסופו של הליך, כך תפחת הנכונות להורות על תפיסתו של מלוא פוטנציאל החילוט - ולהיפך".

8. לעניין קיומה של התשתית הראייתית המצדיקה היעדרות לבקשה, לאחר עיון בדו"ח הסודי בש/1 ובחומרים שסומנו על ידי בש/2 ובש/3 שוכנעתי כי קיימת תשתית ראייתית מוצקה המקימה חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למשיב. למעלה מן הנדרש אוסיף, כי לאחר בחינת חומר החקירה הוחלט ע"י הפרקליטות על הגשת כתב האישום בכפוף לשימוע. נוכח מהות ההשלמות הנדרשות לא שוכנעתי כי במהלך השימוע המשיב הצליח להפוך את הקערה על פיה באופן שהבסיס הראייתי לא מצדיק יותר הארכת תוקף החזקת התפוסים. נתון רלבנטי נוסף העולה מעיון בחומר הוא כי היקף העבירות עולה משמעותית על שווי התפוסים. לפיכך אני קובע כי קיים פוטנציאל חילוט ביחס לכל הכספים התפוסים.

9. בשלב הדיוני הנוכחי, בו טרם הוגש כתב האישום נגד המשיב, בית המשפט אינו בוחן את קיומן של "ראיות לכאורה" להוכחת המיוחס למשיב, אלא מסתפק דרישה ראיתית נמוכה יותר של "חשד סביר". עם זאת, מקובל עלי כי במקרים בהם החקירה הסתיימה או קרובה לסיום, עוצמת החשד הסביר אמורה להיות גבוהה ואולי אף להתקרב לרמה של ראיות לכאורה, כפי שאכן מתקיים בענייננו.
10. באשר למידתיות החילוט נתתי דעתי לפגיעה בזכות הקניין של המשיב, אשר אכן גבוהה נוכח התמשכות ההליכים ומהות הרכוש שנתפס - כסף מזומן. עם זאת, המשיב לא הציג ראיות המעידות על פגיעה קונקרטית במצבו כתוצאה מהחילוט הזמני.
11. אף בחינת חלוף הזמן מאז התפיסה תומכת בהיעתרות לבקשה. אכן, פרק הזמן שחלף מאז התפיסה הוא משמעותי בפני עצמו, אך יש לבחון את חלוף הזמן בהקשר הרחב, תוך התחשבות במורכבות התיק, ריבוי הפעולות הנחוצות ובפרט קצב התקדמות החקירה וההליך. בהקשר זה, מעיון דו"ח הסודי ובחומרים בש/2-בש/3 עולה כי עסקינן בחקירה מרובת פריטים שהתנהלה בקצב מניח את הדעת וגם משך טיפול הפרקליטות לא היה בלתי סביר בנסיבות. על כן, אני קובע כי הזמן שהוקצב למבקשת נוצל בצורה ראויה.
12. באיזון כולל, בהתחשב בעוצמת הראיות, עוצמת פוטנציאל החילוט, היקפו של התיק ותכלית התפיסה - הבטחת חילוט בסופו של ההליך הפלילי - יש הצדקה להמשך החזקת התפוסים בידי המבקשת. עם זאת, לא הוצג לי צפי לסיום השלמות החקירה ובמצב דברים זה, במיוחד נוכח מהות התפוסים (כסף מזומן שהפגיעה בזכות הקניין של המשיב מתפיסתו גבוהה ביחס לסוגי רכוש אחרים), מצאתי להסתפק בפרק זמן קצר יותר.
13. סוף דבר, אני נעתר לבקשה באופן חלקי ומאריך את תוקף החזקת התפוסים ב-90 ימים נוספים החל מיום 4/3/25.
- המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.
- אסופת המסמכים שהוגשה לעיון בית המשפט תוחזר לנציג המבקשת באמצעות המזכירות.
- ניתנה היום, א' ניסן תשפ"ה, 30 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.